

STIRIINDVAJSETI MEDNARODNI KONGRES SOL ZA SOCIALNO DELO

Mednarodno združenje šol za socialno delo (IASSW - International Association of Schools of Social Work), katerega članica je tudi Višja šola za socialne delavce v Ljubljani, je od 17. do 23. julija 1988 na Dunaju organiziralo svoj 24. kongres. Udeležencev je bilo okoli 500. Na seznamu, ki je bil naknadno dopolnjen, je preko 400 naslovov učiteljev, praktikov in raziskovalcev socialnega dela.

Program kongresa je bil zelo pester in bi ga bilo treba

obširneje predstaviti; v tem zapisu je nanizanih le nekaj dejstev in vtisov z namenom informirati o mednarodnem dogajanju na področju izobraževanja za socialno delo.

Tema kongresa je bila "Socialni razvoj in socialne pravice: nujnost izobraževalnih programov za leto 2000 in potem (Social Development and Social Rights: Curriculum Imperatives for the Year 2000 and Beyond). Pod tem naslovom so bili zbrani vsebinsko in idejno zelo različni prispevki udeležencev, takorekoč z vsega sveta.

Ze dan pred formalno otvoritvijo kongresa so se začeli predkongresni kolokviji, ki so obravnavali položaj žensk z vidika socialnega dela, pomen informacijske tehnologije za socialno delo, novosti v praktičnem izobraževanju, socialno delo v deželah v razvoju, mednarodno (cross-country) socialno delo (begunci, razseljene osebe, migranti, zdomci), pisanje za revijo o socialnem delu ter avstrijsko socialno politiko in sistem socialnega varstva. Poleg bolj ali manj zanimivo predstavljene vsebine so dali predkolokviji, ki so potekali v manjših skupinah, možnost za spoznavanje in navezavo stikov med udeleženci.

V glavnem kongresnem programu je bilo razmeroma malo plenarnih zasedanj. Uvodno predavanje z naslovom "Viri za preživetje" (Resources of Survival) je imel znani psiholog dr. Viktor Frankl.

Nasledni dan je Armaity Desai iz Indije v predavanju posvečenem spominu nekdanje predsednice združenja Eileen Youngusband obravnavala izobraževanje za socialni razvoj. Sledila je panelna razprava o Združenih narodih in interdisciplinarnih strategijah za socialni razvoj in socialne pravice. Popoldne so bili ogledi nekaterih socialnih institucij na Dunaju.

Na naslednjem plenarnem zasedanju je potekala panelna razprava o izobraževanju za socialno delo v petih regijah sveta in sicer v Afriki, Aziji in Pacifiku, Evropi, Latinski Ameriki in Severni Ameriki.

V nadaljevanju je delo kongresa potekalo predvsem v skupinah, različnih po tematiki in načinu dela, med katerimi je bilo zelo težko izbirati. To so bile takoimenovane "special interest groups" s temami kot: ženske v socialnem delu oz. ženska stvar (Women Caucus); socialno delo s skupinami; uporaba informacijske tehnologije v socialnem delu; uporaba ustvarjalnih medijev v socialnem delu; izobraževanje za socialno delo v ZDA, Kanadi in Združenem Kraljestvu; izobraževanje za socialno delo v Evropi; študijski program za gerontologijo; povezovanje med šolami za socialno delo. Vzporedno z delom v teh skupinah so

potekale delavnice, prikazovanje filmov, regionalni sestanki in predstavitve prispevkov udeležencev. Slednjih je bilo skoraj 200, med njimi trije z oddelka za socialno delo pri zagrebški pravni fakulteti in eden z Višje šole za socialne delavce v Ljubljani.

Predstavniki Višje šole za socialne delavce so se ob tem udeleževali še sestankov izvršilnega odbora evropske regionalne skupine, ki vsaki dve leti prireja evropski seminar šol za socialno delo. Dogovorjeno je bilo, da bo naslednji seminar s temo "Izobraževanje za socialno delo: teoretični koncepti in izobraževalni programi" od 2. do 4. novembra 1989 na Bledu.

V času kongresa je bila tudi generalna skupščina Mednarodnega združenja šol za socialno delo, ki je med drugim izvolila novo vodstvo. Kongres se je formalno končal s pregledom poteka dela kongresa, ki ga je podal dosednji predsednik dr. Heinrich Schiller (ZR Nemčija), s pregledom bodočih usmeritev, o katerih je govoril novi predsednik dr. Ralph Garber (Kanada) in s predavanjem konzerativnega kardinala dr. Koeniga.

Po kongresu je bil še kolokvij z nekoliko nerodnim naslovom "Vzhod-Zahod", na katerem naj bi udeleženci iz evropskih držav z različno družbenopolitično ureditvijo prikazali izobraževanje za socialno delo pri njih.

Ob tako raznoliki vsebini in udeležbi je težko podati splošen, celosten vtis o kongresu. Med udeleženci z VSSD prevladuje mnenje, da je bil plenarni oziroma uradni del kongresa precej konzervativno obarvan in usmerjen bolj v večšine kot v teoretična izhodišča socialnega dela. Obratno pa velja za številne skupine, v katerih so bili posebno zanimivi prispevki udeležencev iz dežel v razvoju, ki za svoje probleme iščejo drugačne odgovore, kot jih ponuja tradicionalno socialno delo.

Za Višjo šolo za socialne delavce je bil kongres priložnost za mednarodno primerjavo našega sistema izobraževanja za socialno delo z drugimi in potrditev nujnosti, da tudi ljubljanski program kot zadnji v Jugoslaviji doseže visokošolsko raven. Pri tem nam bodo v pomoč številni mednarodni stiki, ki smo jih navezali v času kongresa.

Dr. Andreja Kavar-Vidmar